8 bl.: 1 Fr.

weekblad voor de jeugd

Robbedoes

5e JAARGANG. - Nr. 29. - Afl. 234.
22 JULI 1943.

Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement : per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postchechrek. J. Dupuis, Zonen & Co, Nr. 3621.59,

























(Vervolgt.)

Robbedoes VLIEGER

VRAGENBUS

L. B. POWEL V. 4480. — De Robbedoes Vliegclub is de club, die alle Robbedoesvrienden, die belang stellen in de luchtvaart, groepeert. Deze club telt thans 5000 leden. De meeste bouwen vliegmodellen en bestudeeren de luchtvaarttechniek in boeken, die ze aanschaffen en speciaal in de rubriek « Robbedoes Vlieger », die wekelijks in Robbedoes verschijnt. Over deze witte strepen in de lucht verschijnt binnenkort in Robbedoes een uitvoerige bijdrage.

BRASSCHAATSCHE LUCHTDUIVEL V 2798. — Zooals reeds herhaalde malen in Robbedoes medegedeeld werd, mogen geen nieuwe Eskaders meer worden opgericht. Ik raad u aan, thans aan de Robbedoes Vliegers uit uw gemeente mede te deelen, dat ze voortaan thuis in hun vrije uren zooveel mogelijk vliegmodellen moeten bouwen. Ook het lezen van luchtvaartboeken wordt aanbevolen.

BERTON V. 3607. — Nieuwe Eskaders mogen niet meer opgericht worden, zoodat het nutteloos is, op uw 5 vragen te antwoorden. Deze vragen worden hierdoor nutteloos.

FRED AMEEL. — Tot onze spijt kunnen we u geen aanmoedigende woorden voor de vliegers van uw Eskader toesturen. Inderdaad moeten alle eskaders hun aktiviteit stop zetten. Dit sluit niet uit, dat uw vliegers voortaan met nog meer ijver en nauwgezetheid aan het bouwen van vliegmodellen werken. Uw oproep kunnen we dus ook niet plaatsen. Het zou ons zeer aangenaam zijn, moesten alle vliegers ons regelmatig berichtjes insturen over de ervaringen, die ze opdoen bij het bouwen van hun modellen. Deze berichtjes, als ze goed zijn, kunnen dan in Robbedoes afgedrukt worden.

M. B., MALDEGEM. — Om lid te worden van de Robbedoes Vliegclub, volstaat het, 0,50 fr. te betalen en daarbij uw naam, voornaam, volledig adres, geboortedatum en deknaam op te geven. Voor Robbedoes Vliegers bestaat er ook een kenteeken, dat 3,50 fr. kost.

GEMASKERD DOODSHOOFD V 4178. — Nieuwe Eskaders mogen niet meer opgericht worden. Met een paar vrienden kunt ge echter verder modellen bouwen. We raden u zelfs aan, dit thans regelmatig te doen in uw vrije uren.

REMI DE SMET. — Ge hebt nagelaten, uw adres, uw stamnummer, alsook uw deknaam van de RVC in uw brief te vermelden. We kunnen hierop dus niet persoonlijk antwoorden, vermits we uw adres niet kennen of kunnen vinden. Briefpapier van de RVC mag ook voor de RC gebruikt worden. Briefpapier van RC bestaat voorloopig niet.

SLUWE JAGER V 4290. — Als het donker is en alle lichten op de aarde afgeblind zijn, kan een vlieger in de lucht de aarde niet zien. Dan vliegt hij op zijn instrumenten. Normale vliegers meten 1,60 m. tot 1,80 m. Om vlieger te worden, moet men de noodige lessen volgen. Dergelijke lessen worden hier ten lande momenteel niet meer gegeven. Er bestaan verschillende Dornier en Messerschmitt vliegtuigen. Deze verschillen van vorm, waardoor ze ook uit elkaar kunnen herkend worden. Er bestaan ook verschillende Stuka (Sturzkampfflugzeug) vliegtuigen, die eveneens door hun vorm van mekaar verschillen. Als het een kleine bom is en het vliegtuig tamelijk hoog vliegt, kan deze niet gemakkelijk van uit het vliegtuig onderscheiden worden. Grootere voorwerpen zijn zeer goed zichtbaar. De valschermspringer opent gewoonlijk zelf zijn valscherm zoodat het zoo lang kan duren als hij wil, voordat zijn valscherm opengaat.

DONALD V 3075. — Uw lidkaart kunt ge zelf veranderen, of bij ons een nieuwe bestellen (0,50 fr.). Het snelste vliegtuig is thans een militair vliegtuig. Welk vliegtuig dit is, kunnen wij onmogelijk weten. Zeker kunt ge een nieuwen deknaam bekomen. Op het briefpapier van RVC, dat verkocht wordt, staat het kenteeken van de Robbedoes Vliegclub afgedrukt.

KAP. VINKERS. — Alle bestaande Eskaders werden ontbonden, zoodat van het vormen van Groepen ook geen spraak meer kan zijn. Robbedoes Vliegers houden zich voortaan intensief bezig met het bouwen van vliegmodellen. Ook kent onze nieuwe dienst « Briefwisseling met Robbedoes Vliegers » een ongehoord succes.

C. HAWK V 2539. — Tengevolge van een misbruik, dat van onze rubriek « Oproep » gemaakt werd. kan deze rubriek niet meer verschijnen. Speciaal berichten, waar iets in ruil aangeboden wordt, kunnen niet meer opgenomen worden.

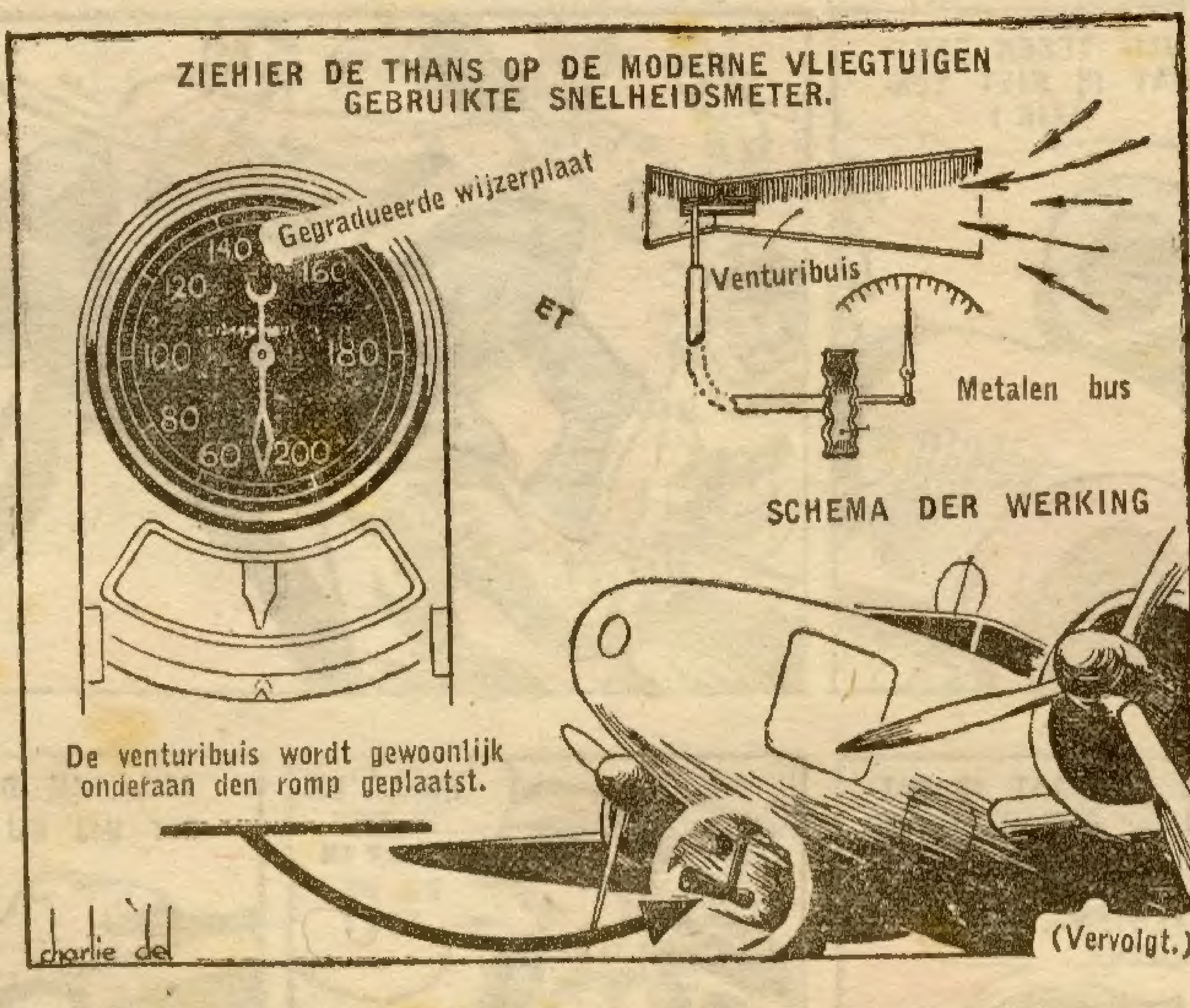
A. B. ICHOUDAH. — In 't vervolg niet meer vergeten, uw stamnummer in uw brieven te vermelden, vriend. « Remous » is het Fransche woord voor luchtwervelingen. Wiskunde is een zeer belangrijk vak voor iemand, die in de luchtvaart zijn toekomst zoekt. Ook natuurkunde heeft haar belang. Als een vliegtuig overtrokken wordt, dan leveren de vleugels niet meer voldoende draagkracht om het vliegtuig op te houden en glijdt het achterwaarts weg in tolvlucht. De beschrijving van de Centre 223 verscheen in Afl. 197.

A. CH. SCHENTKE V 3376. — « Starr » beteekent stijf. Hiermede wordt in den door u bedoelden zin een vast ingebouwde (niet beweegbare) MG bedoeld. Alle bestaande Eskaders werden ontbonden. De voor de beschrijvingen van vliegtuigen in Robbedoes gebruikte afkortingen plaatsen we hieronder op uw verzoek nogmaals : VB is vleugelbreedte, H is hoogte, L is lengte, HG is hoogtegrens (in meter) ; VO is vleugeloppervlakte (in vierk. meter) ; LG is leeggewicht, TG is totaalgewicht (in Kgr.) ; VLB is vliegbereik (in kilometer) ; MS is maximumsnelheid, KS is kruissnelheid, LS is landingssnelheid of minimumsnelheid in kilometer per uur. De beschrijving van de Dornier DO. 18 verscheen in Afl. 201, evenals de Loire 210. — De Caproni 142 is een Italiaansch vliegtuig, uitgerust met drie Piaggo P. VII motoren van 450 pk. De beschrijving van de Vickers Spitfire verscheen in Afl. 198 en 201. De Centre 223 werd in Afl. 197 beschreven. — De Douglas DC. 4 is een Amerikaansch verkeersvliegtuig, uitgerust met 4 motoren. MS 420 - KS 365 - onderstel met neuswiel - laagdekker - enkel laagliggende stabilo - enkel (oorspronkelijk dubbel) kielvlak - bemanning 5 à 6 - 40 à 42 passagiers in dagvervoer - 20 à 22 passagiers bij nachtvervoer. — De Curt. P. 36 is een Amerikaansch jachtvliegtuig, uitgerust met één luchtgekoelden Wright GR 1820 motor van 1000 pk. VB 12,30 - VO 20.40 - H 2,80 - L 8,80 - LG 2033 - TG 2582 - VLB 1090 - HG 10.100 - MS 530 - KS 418 - LS 110. — Boeing YB. 17 (vroeger bekend onder Boeing 299) is een Amerikaansch vliegtuig, uitgerust met vier Wright Cyclone motoren van 1000 pk. - VB 32 - H 4,575 - L 21,35 - VLB 4800 - MS 400. Bewapening 5 MG's. Geheelmetaalconstructie. De beschrijving van de Fokker T 8W verscheen in Afl. 184, van de Bristol Blenheim in Afl. 197. De Bloch X 151 is een Fransch vliegtuig, uitgerust met één Gnôme Rhône 14N21 motor van 1030 pk. VB 27,40 - VO 105 - H 4,09 - L 25,06 - LG 1784 - TG 2515 - VLB 1700 - HG 5800 - MS 355 - KS 310 - LS 110. — Uw initiatief om voor de geteisterden van Antwerpen een omhaling te doen, is prachtig geweest. Doe eens navraag bij het door u vermelde dagblad.

KAPITEIN BOB V 4367. — Het morse-alfabet verscheen reeds herhaalde malen in Robbedoes. Zie eens uw verzameling na. Een goed model voor beginnelingen is het modelzweefvliegtuig « Baby ». De prijs moet ge bij de firma's vragen.

BOB.

WIJ LEEREN VLIEGEN...



ENKELE PRIJZEN...

Een Robbedoesbeeldje (20 cm.), ontworpen door onzen medewerker Jijé, kost 25,— Fr.
Een Robbedoeswimpel 6 Fr.
25 vel briefpapier en enveloppen van onze R. V. C. 12,50 Fr.
Een Robbedoeskenteeken 3,50 Fr.
Een nieuwe lidkaart van onze club 0,50 Fr.
Inschrijvingsgeld voor R. C. of R. V. C. (lidkaart en kenteeken inbegrepen) 4,— Fr.

Al deze bedragen kunnen opgezonden worden in postzegels, maar nog beter is het, bankbriefjes bij je brief te stoppen, of het bedrag te storten op postrekening 3621.59 van J. Dupuis, Zonen en Co., Antwerpen.





Het leven, rakkers, is niet immer een aaneenschakeling van spel en vreugde. Het is tusschendoor droevig en ernstig.. En alweer moet ik jullie het spijtige nieuws melden, dat op 18 Mei een onzer ijverigste leden, de amper zevenjarige Jozef Stockmans uit Tienen, is overleden. De R. V. C. Tienen heeft waarlijk geen geluk. Hebben ze immers verleden jaar hun vriendje Willy Haccour niet verloren ? Wij zullen voor beide afgestorvenen bidden ; ook voor enkele andere, die ons ontvielen, en voor hun beproefde ouders, broers en zusjes. En wij zullen aan deze rakkers een piëteitvolle herinnering bewaren.

Maar, rakkers, niettegenstaande allen tegenslag, gaat het leven verder, onze club vergroot met den dag en de plaatselijke afdeelingen schieten als paddestoelen na een regenbuitje uit den grond ! Te Zellik echter is er nog geen, **DE WITTE I.** Daar ga jij met je sportclub eens voor zorgen, hé ? Wat Snuffeltje wel eens tot nadenken stemt, is het feit, dat bijna uitsluitelijk sportclubs, voetbalclubs gesticht worden. Eigenlijk vind ik dit jammer... Bizonder onze grootere rakkers zouden ook eens aan een studieclub, een kultuurclub, een vereeniging, die zich met het bestudeeren van schilderkunst, muziek, letterkunde, enz. bezighoudt, mogen denken ! En de heemkunde, de folklore, enz., zijn dat ook geen interessante dingen ? Wat doen onze sportclubs als het slecht weer is ? ? ? Eens over nadenken, hoor, rakkers ! In een plaatselijke club, **ZITSCHKA** uit Halle, mag er dus ook buiten de sport aan andere dingen gedaan worden. Zelfs is de sportbeoefening heelemaal niet verplichtend. Wat echter niet mag bestaan, dat zijn gemengde clubs, dat wil zeggen, waar jongens en tevens meisjes in zijn. Jullie moeten maar elk een afzonderlijke vereeniging stichten. Hoe, onze Zitschka verwondert er zich over, dat ons oudste lid 54 jaar is, en vraagt of dat nog eigenlijk wel een « rakker » is ? Ja, hoor, er zijn van die stervelingen, die eeuwig jong blijven... zooals de dames en Snuffeltje bijvoorbeeld ! Zitschka verlangt ook nog wat te weten over onze **correspondentiewet** en dat valt mee, want ook voor **NETHEBENGEL** uit Lier gaan we deze wet nog eens uiteenzetten. Deze rakker, 'n Zondagskind als hij is, verbleef geruimen tijd in Zwitserland ! Ja, en dan ben je zoo wat uit de beweging, hé ? Welnu, vrienden, dat gaat zoo : **Je stuurt twee brieven aan Snuffeltjes adres, één brief, waarin je uitlegt, wat voor soort correspondent je verlangt (leeftijd, studies, beroep, belangstelling voor dit of voor dat, enz.) en een tweeden brief, dien je aan je toekomstigen correspondent richt. Deze tweede brief moet in een zuiveren, open en met 1 fr. gefrankeerden omslag zitten. Dezen omslag met brief stop je, samen met den brief, dien je aan mij richt, in één enveloppe, aan mij geadresseerd. Begrepen zoo ? Dus : twee brieven in één !** Onze spitsvondige rakkers — en zoo zijn er nogal veel — vragen zich nu direct af : wat gebeurt er met dien brief aan mijn toekomstigen correspondent gericht ? ? ? Ik weet nog niet, of er wel een liefhebber opdaagt ! Juist. Daarom bewaart Snuffeltje dezen brief... tot er, op dezelfde manier als jij handelde, toch een correspondent arriveert ! Jouw brief gaat naar hem en terzelfdertijd gaat de zijne naar jou. Eenvoudig, niet ? Dat je soms lang zal moeten wachten ? Ja... best mogelijk... het is zelfs ook mogelijk, dat er... nooit een zal afkomen, wanneer jullie te scherpe eischen stellen.

En nou, rakkers ? De uitvinders en de dingen, die onze kurieusneuzen graag weten !... **Het lichtgas**, waar Snuffeltje het onlangs nog over had, is eigenlijk niet uitgevonden, maar wel ontdekt, **NETHEBENGEL**. Inderdaad, het zoo beruchte **mijngas**, dat reeds tal van jammerlijke ontploffingen veroorzaakte, het moerasgas, dat door het rotten van allerlei planten ontstaat, het gas dat zich naar boven werkt in de petroleumbronnen, is ongeveer hetzelfde als lichtgas, en wanneer men het opvangt, kan men het als lichtgas gebruiken. Scheikundig nu, werd lichtgas voor 't eerst bekomen door den Maastrichtenaar Jan Pieter Minckelers, die van 1772 tot 1788 hoogleeraar was te Leuven. En op welke wijze ? Door « droge distillatie » van hout en steenkool. Wat deze droge distillatie juist is, zullen onze rakkers uit de bereiding van het lichtgas wel onthouden hebben. Het practische gebruik van lichtgas liet echter nog jarenlang op zich wachten.

Nethebengel, en de meeste van onze rakkers, hebben zich ongetwijfeld reeds afgevraagd, hoe de werking van het zoogenaamde **« verzet »** (gebruik liever het goed Nederlandsche woord « **versnelling** » **van een rijwiel** in mekaar steekt. Is het niet eigenaardig, dat met één keer de pedalen rond te draaien wij zoo'n flink eindje vooruit komen ? Twee dingen moeten we hier in 't oog houden : het aantal tanden van het groote kamwiel en het aantal tanden van het kleine, door ons ten onrechte « pion » genoemd, verbastering van het Fransche woordje « pignon », dat eigenlijk tandrol beteekent. Hoe grooter het kamrad der pedalen is, hoe meer tanden het dus telt, hoe langer het duurt, eer de pedalen een volledige omwenteling maken, hoe minder wij onze voeten moeten bewegen... Gemakkelijk, denken onze rakkers : we schaffen dus een fiets met een reuzegroot « kamwiel » aan. Maar hola ! Hoe minder wij de pedalen ronddraaien, hoe meer kracht we moeten zetten om ze in beweging te houden, hoe harder we dus moeten duwen ! Er moest dus gezocht worden naar den gulden middenweg, hetgeen dan ook gebeurd is met onze gewone fietsen. Spitsvondige lieden ontdekken echter, dat onze pedaalridders en -koningen soms voordeel zouden hebben bij een naar goesting veranderbare versnelling. Waarom ? B. v. bij 't beklimmen van een helling hebben we meer last om een ronddraaiende beweging met de voeten te maken dan op een vlakken weg. Een kleiner kamwiel vermindert de krachtsinspanning (natuurlijk verhoogt 't aantal omwentelingen, maar de fietser kan rustiger doortrappen). Het omgekeerde ondervinden wij bij het dalen of op vlakke wegen. Daar kunnen we vlugger overheen snellen met een groote versnelling, aangezien we hiermee bij één pedalenomwenteling meer weg afleggen dan met een kleiner. En de grootere krachtsinspanning wordt beloond door een grootere snelheid. Ja, allemaal goed en wel. Maar dan zou de fietser telkens moeten afstappen en aan 't werk schieten om deze wielen te veranderen ! Onze technickers vonden hier het versnellingsapparaat op uit, waarmee naar willekeur de « snelheid » kan geregeld worden. Want men behoeft niet noodzakelijkerwijs het groote kamrad te « vergrooten » : als men het kleine kamwiel « verkleint », is de uitslag dezelfde. Daarom bracht men drie verschillende snelheidstandwieltjes op het achterwiel aan en tevens bij het groote kamwiel een instrumentje om de ketting gespannen te houden.

Onze rakker stelt, evenals wij allen, een groot belang in het lot van onzen Koning. Ik meen me niet te vergissen met te zeggen, dat Koning Leopold zich op 't oogenblik op zijn kasteel te Laken bevindt. Ja, daar zijn zoo van die zaken, die niemand, zelfs Snuffeltje niet met zekerheid kan zeggen, zoo b. v. wie de uitvinder van **het buskruit** is. Wij weten wel, dat de Chineezen reeds lang voor ons het gevaarlijk goedje kenden, **JAN ZONDER VREES** uit Esschenbeek, maar ook de Oude Grieken hadden iets, dat in de geschiedenis als Grieksch vuur bekend staat. 't Was 'n scheikundig product, dat zoowel boven als onder water « brandde ». Vele schrijvers meenen, dat dit ook buskruit was. Aan wien de « eer » nu juist mag toegeschreven worden, dat weet niemand. Maar alleman weet, dat het een heel verstandige knul moet geweest zijn. Zegt men immers niet van « vrij domme » lieden (zooals Piet Kwabbernoot b. v.), dat zij het buskruit niet hebben uitgevonden ? ? ? Evenzoo zou het moeilijk te zeggen zijn, wie **de sport** uitgevonden heeft. De mensch is een raar schepsel : hij werkt niet graag, maakt zich nog minder liever moe... zeker als hij er niet voor betaald wordt, neemt de tram wanneer het eenigszins mogelijk is, maar... loopt zich de ziel uit het lijf achter een balletje, wil mordicus kilometerlange afstanden, waarvoor treinen, autobussen, enz. bestaan, te voet afleggen... en dan nog op een loopje... (onze sportlieden noemen dat Marathonloop). Wanneer op het balcon van een Antwerpsche tram twee personen elkaar eventjes en onwillekeurig dan nog, aanstooten, dan klinkt het zalvend : pardon. Op een ruimte, die echter niet veel grooter is, bewerken twee (och menschen !) elkaars lichamen onder levendige en talrijke toejuichingen tot vormelooze vleeschklompen (ze noemen dat catch, enz.). Al deze typische verschijnselen, de naam « sport » dragend, moeten reeds duizenden jaren oud zijn ! En wij weten natuurlijk niet, uit welk brein zulkaardige ideeën ontsproten zijn... De Oude Grieken — dezelfde kerels van dat Grieksch vuur — kenden reeds hun Olympische Spelen, maar die stonden heel wat hooger dan onze huidige zoogenaamde sport. Die waren bedoeld als lichaams- en geestesveredeling en omvatten ook de wetenschappelijke en artistieke vorming, terwijl het tegenwoordig meestal om overdreven en zinlooze spierenprestaties gaat ! Gezonde en veredelende sport is uitstekend. Al de uitwassen ervan zijn dom en menschonwaardig !

Een man, die heel wat meer onze bewondering zal wegdragen dan sommige sporthelden, is zeker **Christoffel Columbus**, waar ik het reeds herhaaldelijk over had. Maar **WILLY SWEATON** uit Aalst is zeer bescheiden. Hij verlangt enkel geboorte- en sterfdatum van dezen dapperen man te kennen. Hij is geboren in 1451 te Genua en gestorven in 1506 te Valladolid. Ook **Baden Powell**, hoewel hij in Zuid-Afrika als Engelsch generaal tegen onze Boeren gestreden heeft, blijft een voornaam man. Hij werd in 1857 geboren en richtte in 1908 de scoutbeweging op.

Dikwijls vragen onze rakkers naar een groote, mooie Robbedoesvlag. Ik begrijp hun verlangen, maar wegens de textielrantsoeneering kan daar voorloopig niet aan gedacht worden, **STERKE TOMMIE** uit Mortsel. We moeten ons dus nu met een pittig fietsvlaggetje van 6 fr. tevreden stellen. Ook worden er geen boeken meer door onze rakkers uitgeloofd, **ROBBEDOESVRIEND** uit Antwerpen, maar dank voor je aanbod, hoor ! De vraag van **MAC BONERO** uit Woluwe is niet duidelijk : Wat moet men doen om een cliché te bekomen ? Welk cliché ? Firma's, die cliché's leveren, vindt je in iedere groote stad. Kijk maar eens in het telefoonboek. Wat die postzegelkwestie aangaat, moet je je opgeven voor de postzegelrubriek.

Om zelf aan al de leiders der plaatselijke afdeelingen te gaan schrijven, heeft Snuffeltje heusch geen tijd, **ROODE HAVIK** uit Lier, maar je moet eens naar het clubnieuws van verleden week kijken, zeg.

ZWARTE BISON uit Edegem mag zijn wandelclub inrichpen. In onze club draagt niemand een gratis kenteeken, hoor. Er hoeft dus niet om geschreven te worden. Ha, of er nog **kannibalen** in Afrika leven ? Snuffeltje zou niet met zekerheid het tegenovergestelde durven beweren... zeker nu, nu het vleesch zoowat overal gerantsoeneerd is ! Je andere vraagjes kregen allemaal al eens een beurt... en ik denk, dat in het jaar 876437602132683341223 de wereld zal vergaan. Als het niet waar is, moet je me maar eens schrijven ! ! ! Zorg maar, rakkers, dat tegen dien tijd je voorraden spek, kaas, witte bloem, chocolade en bollen op zijn, want als de wereld door vuur moest vergaan... dan zou alles nog kunnen verbranden !

Onze rakker **TIEMAUTORITS** uit Assche zou zelfs willen weten, of er « ergens op de wereld » nog menscheneters zijn... Waarschijnlijk wel, en zeker daar waar onze beschaving nog niet vermocht door te dringen. Gelukkig, dat dit wreed gebruik om zoo te zeggen uitgestorven is. Er zijn volksstammen geweest, die hun evennaaste verslonden uit wraaklust, anderen — ja, verschrik niet ! — uit... lekkerbekkerij ! En weer andere om... « godsdienstige » redenen ! Deze arme afgodendienaars lieten zich, door hun toovenaars geleid of misleid, zoover brengen. Ja, rakkers, onze missionarissen wacht nog immer een edele taak... en een moeilijke taak, want wat moeten deze wilden van de beschaafde blanken niet denken, die zich dikwijls zoo onbeschaafd gedragen — al eten ze dan ook geen menschenvleesch ? ! ! Al maar goed, dat onze rakkers er zoo niet over denken, anders durfde ik niet meer met jullie te roepen en te herhalen, onze krachtige leuze :

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN !

Jullie toegenegen SNUFFELTJE.

OPROEP

SPEEDY 16741 en **ROGER HEYLEN** te Antwerpen richten een groot sportfeest in ten bate van de Antwerpsche geteisterden. Het sportfeest zal plaats vinden **op 14 Augustus.** Bijeenkomst om 2 uur aan den uitgang van den **KLEINEN TUNNEL** (op St.-Anna). Deelnemers, van 12 tot 15 jaar, sturen een briefje met 2 fr. in zegels aan Roger Heylen, Diepestraat 132, Antwerpen. De wedstrijden omvatten 80, 100 en 500 m. hardloopen, hoogspringen, verspringen, hinkstapsprong, enz. Prijzen : IJsschaatsen, boeken, enz. Alle eerlijke Antwerpsche jongens zijn welkom. De inschrijvingen werden gesloten op 12 Augustus a. s.

ROBBEDOES POSTZEGELCLUB IN GROOT-ANTWERPEN

Vrijdag, 23 Juli, om 5 uur, in de zaal « Eendracht », Lindenschesteenweg 1, Hove.

Zaterdag, 24 Juli, om 5 uur, in de zaal « Sporting », Herenthalsche baan 310, Deurne-Zuid.

Zondag, 25 Juli, om 3 uur, in het Poppentheater, St.-Jacobsmarkt 25, Antwerpen.

Maandag, 26 Juli, om 2.30 u., in de zaal « St. Jakob », Kerkstraat, Kapellen.

Dinsdag, 27 Juli, om 5 uur, in de zaal « Volksvriend », Putte-Grens.

Woensdag, 28 Juli, om 5 uur, in de zaal « Vox », Bredabaan 523, Merksem.

Donderdag, 29 Juli, om 3 uur, in de zaal « Renova », Antwerpschestraat, Lier.

Op algemeen verzoek heropvoering van het fantastisch sprookje

SNEEUWWITJE EN DE DWERGEN

Prijzen der plaatsen : 3, 4 en 4,50 fr. Leden der Robbedoesclubs (R. C. of R. V. C.) hebben op vertoon van hun lidkaart 50 ctm. vermindering op alle vertooningen.

Met Robbedoes... Vooruit en vooraan !

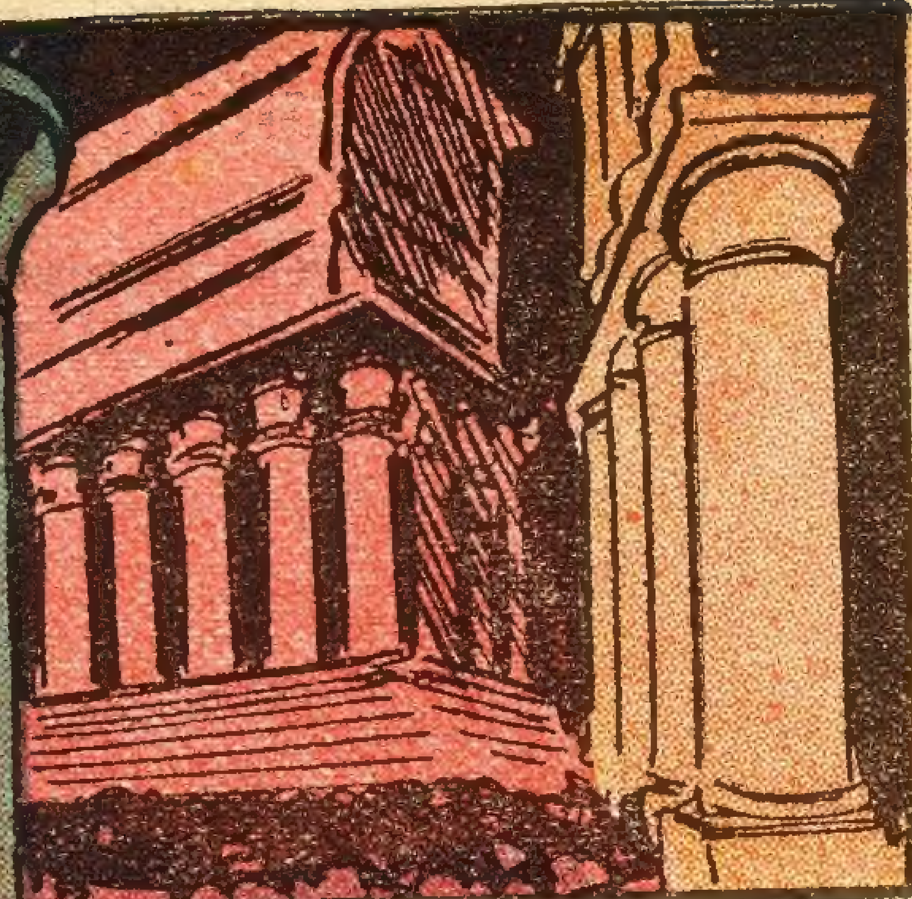
Het kleine, maar fijne Robbedoesbeeldje, dat door onzen bekenden medewerker Jijé werd ontworpen en uitgevoerd, is overal met geestdrift ontvangen. — Zoolang de voorraad strekt, is dit beeldje in potaarde — thans uitsluitend in 't rood — nog verkrijgbaar ! Stort 25 fr. op postrekening 3621,59 van J. Dupuis Zonen en Co., of sluit 25 fr. in bankbriefjes bij uw brief in en... je ontvangt het sierlijke beeldje van onzen jeugdheld.

OM LID TE WORDEN VAN ONZE BEFAAMDE ROBBEDOESCLUB...

moet je je naam, voornaam, schuilnaam, adres en geboorteplaats en -datum opgeven aan Snuffeltje.

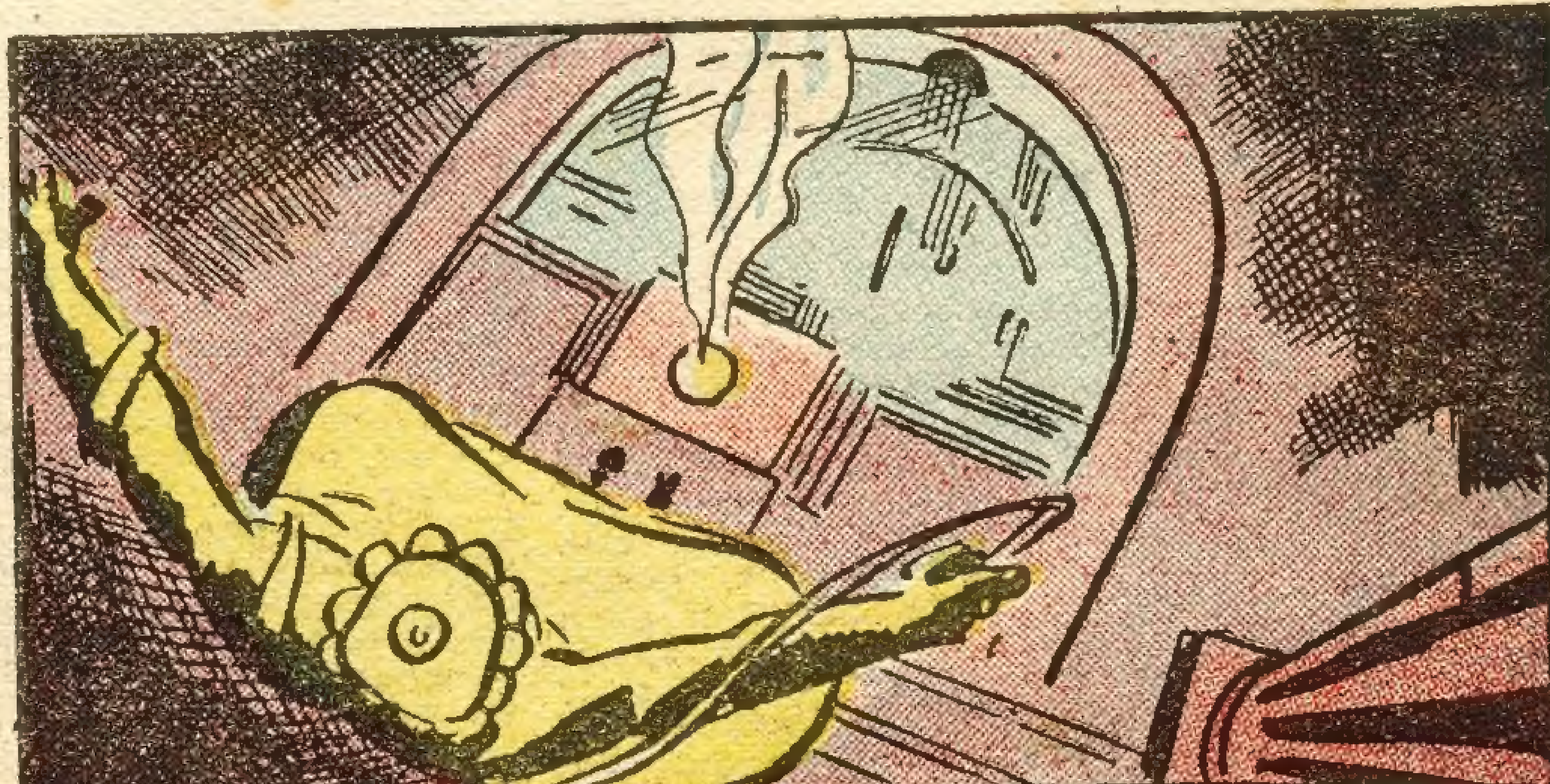
Daarbij moet je 4 frank in postzegels in je brief stoppen. Doe er, zoo mogelijk, een pasportfoto bij. Je wordt dan in het gouden boek der Robbedoesvrienden ingeschreven en ontvangt tevens een lidkaart met eerewet en den sleutel van het geheim cijferschrift van onze roemruchte club. Bovendien stuurt Snuffeltje het prachtige Robbedoesspeldje, dat je tot lid van onze groote Robbedoesfamilie stempelt. Wie geen kenteeken verlangt, hoeft maar 50 ctm. inschrijvingsgeld te betalen.

DE BLAUWE SPERWER







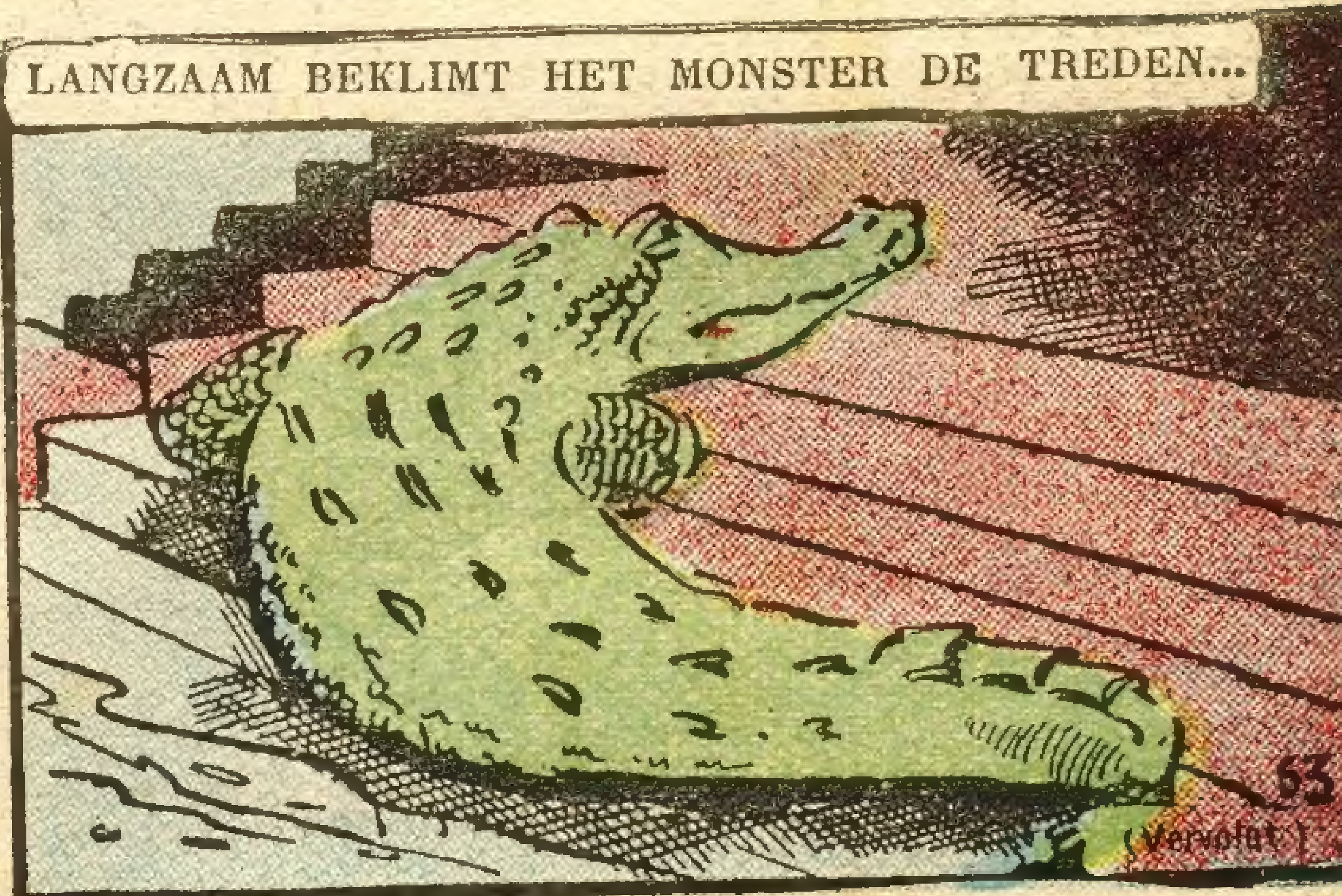












De Avonturen van Robbedoes

JAN TOK EN ROBBEDOES ZIJN HET GERAAMTE VAN EEN KONGO-AAP GAAN HALEN EN BRENGEN HET NU NAAR HET KOLONIAAL MUSEUM, WAAR HET TENTOONGESTELD ZAL WORDEN...

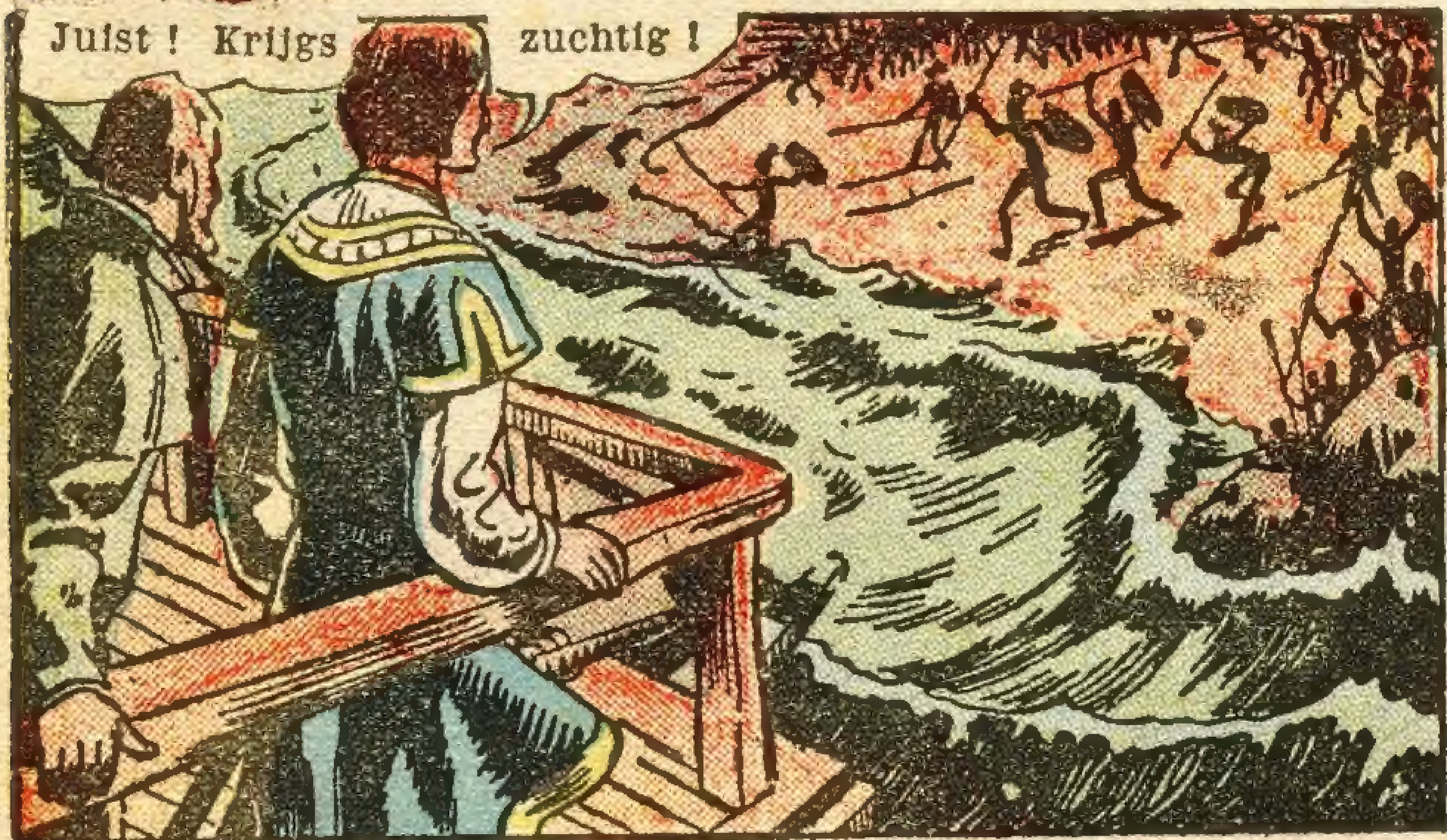


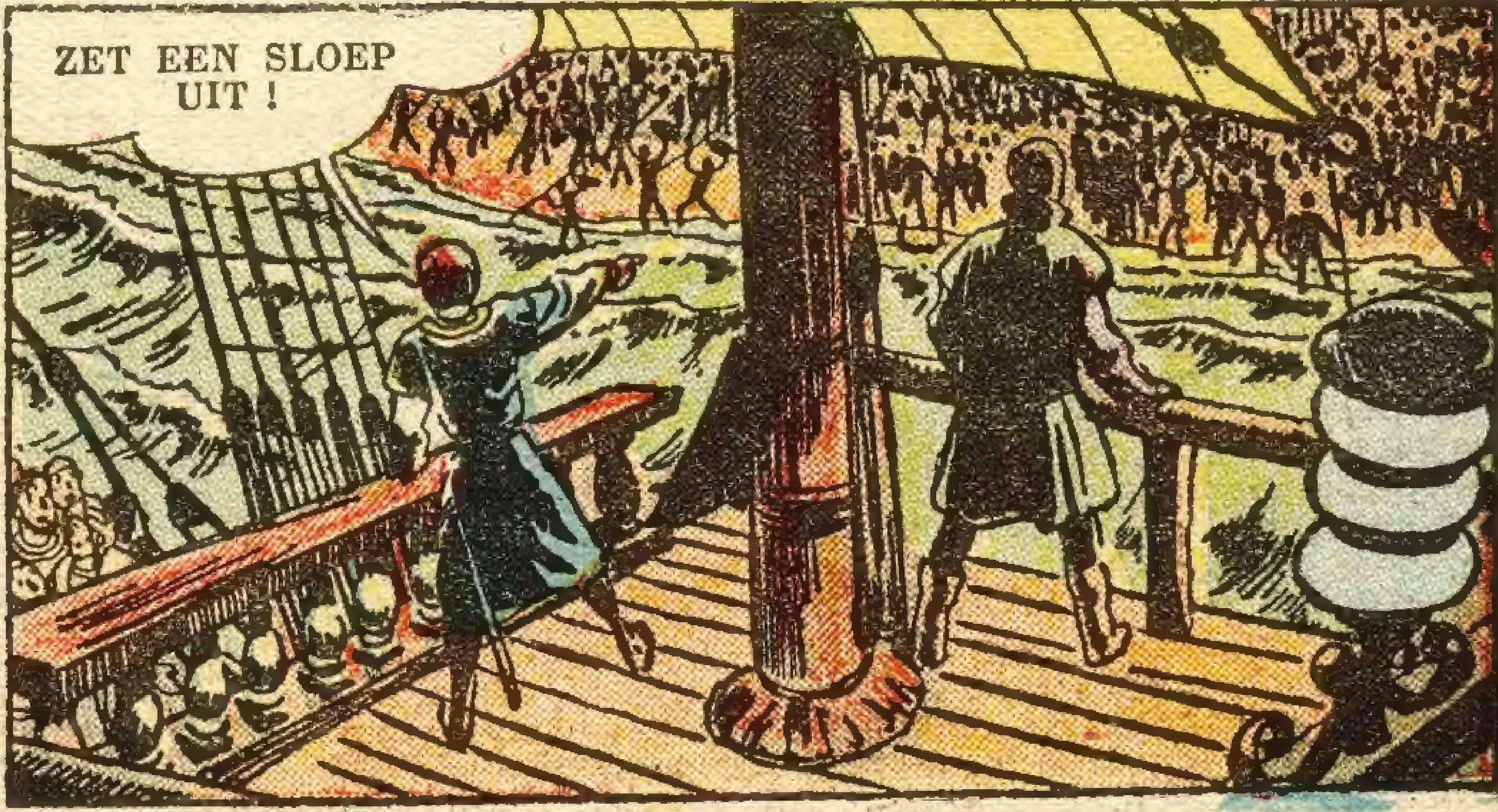








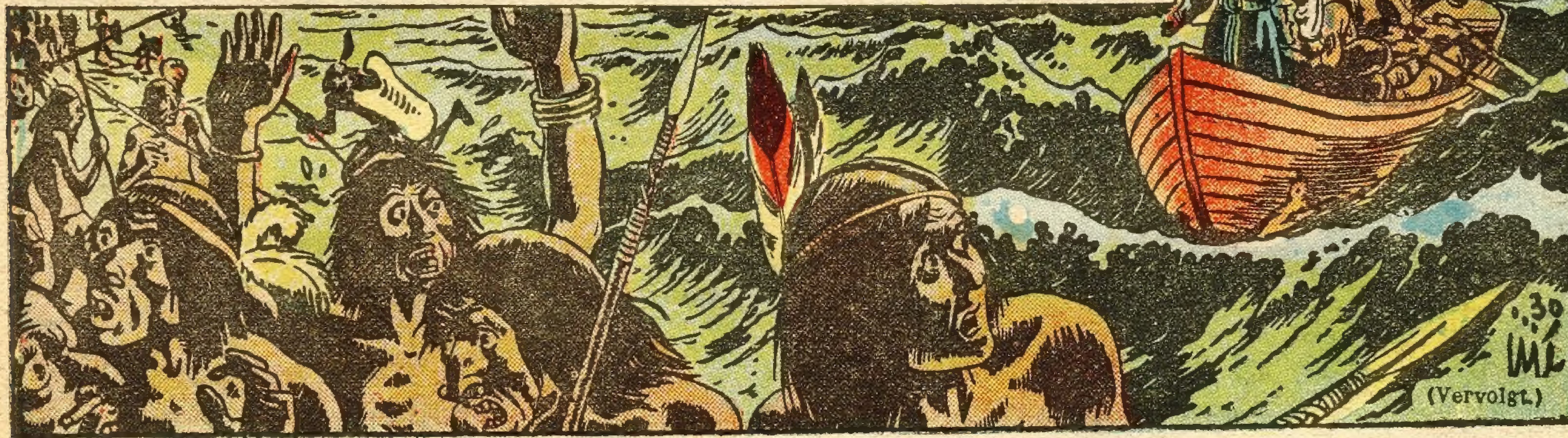






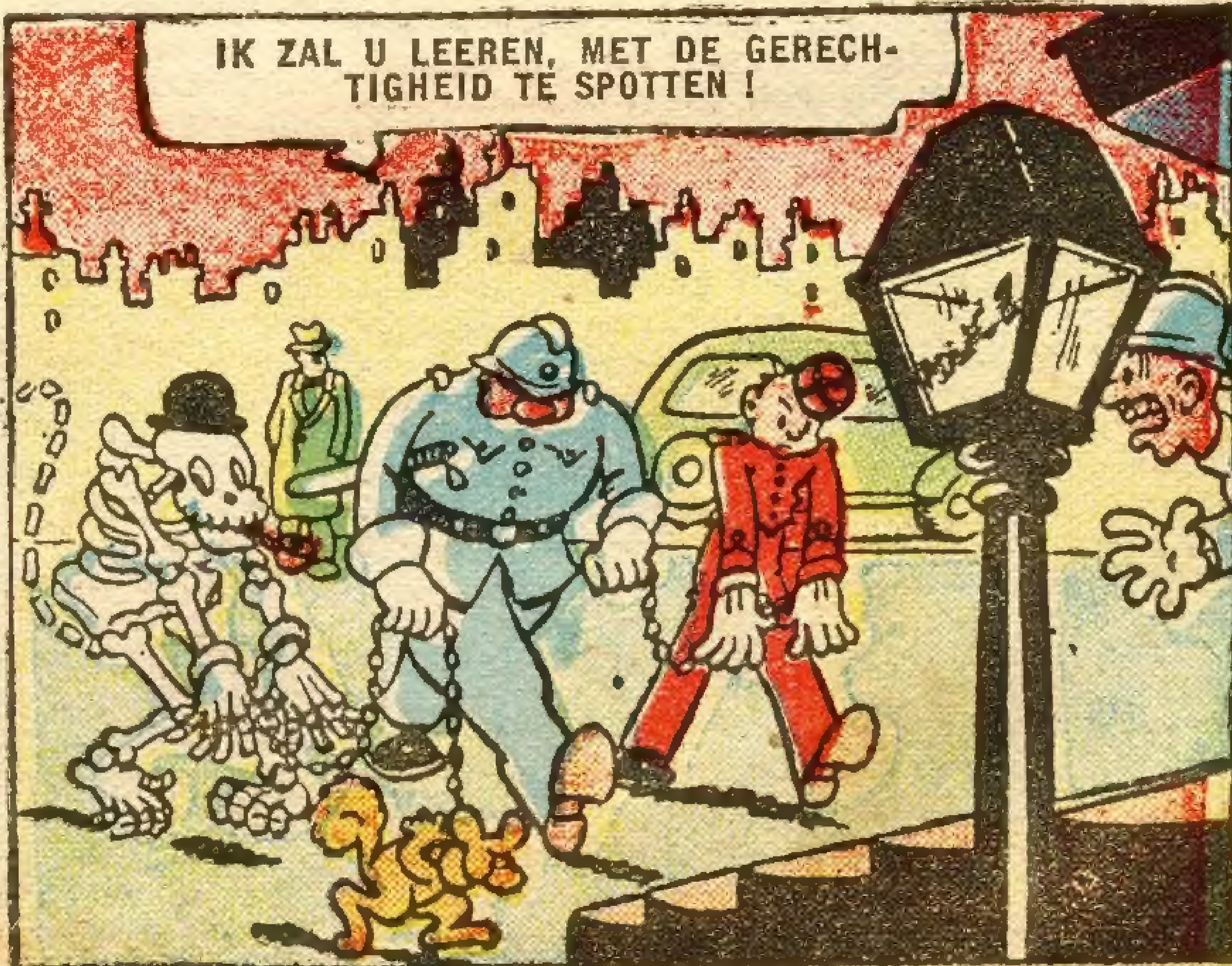












(Zie het vervolg op de laatste bladzijde.)



Als de zee roept

door L. Victor V. Edmond

(Vervolg.)

Gedurende het mooie weer hadden wij het tuig nagezien en de zeilen verwisseld. Ook werd op de uitreis de roest van al het ijzerwerk verwijderd. Dit werd dan met een steen zoodanig bewerkt, dat het ijzer blonk als een spiegel, en daarna eerst geolied en vervolgens rood geschilderd kon worden. Later, op de thuisreis, zouden er de kleuren van de maatschappij op komen. In het regengebied werden de tanks gevuld en bij vlaagachtig weer werd alle vernis van het houtwerk aan dek verwijderd ; dit laatste werd dan met zand en zeildoek geschuurd bij elke gelegenheid, om ook op de thuisreis weer geolied en gevernist te worden.

Dit was de gewone scheepsroutine op die lange overvaarten. Er was tijd genoeg voor alles, maar ook verbazend veel te doen, als men rekening houdt met de stalen masten en de ra's, die alle hun recht moesten hebben. Men leerde aldus ook, buiten de eigenlijke zeevaart om, hoe men een schip tot in de puntjes moest onderhouden en verzorgen en maakte kennis met touwen en lijnen, trossen en draad, zeilen en zeildoek, tonnen verf en vaten olie, die voor het onderhoud worden meegegeven.

De stormzeilen werden nu uit de zeilkooi gehaald, om de andere te vervangen, die van de ra's kwamen en voor mooi weer moesten dienen ; de zeilmaker, die aan dagwerk was, moest deze laatste weer in orde brengen. Alles werd nu in gereedheid gebracht voor het omzeilen van de kaap ; touwen die al wat twijfelachtig waren werden vernieuwd, nieuwe schavielingmatten aangebracht en lange touwen van voren naar achteren stijf boven het dek gespannen, om zich aan vast te houden, wanneer men verrast werd door een stortzee.

Wij waren nu ongeveer twee maanden van Hamburg weg en bevonden ons op ongeveer driehonderd mijl van Kaap Hoorn, toen een reeks stormen inzette.

Dag in, dag uit waren wij bezig met de zeilen en brassen. Vaak moest het schip voor den wind rondgebracht worden om zoo snel mogelijk te vorderen, maar wij dreven veel lijwaarts en verloren terrein. De waarnemingen van de zon duidden dagelijks aan, dat we ongeveer op dezelfde breedte bleven. In deze streken werd het nu zachtjes aan kouder. Gedurig stonden wij in onze olieplunje met zuidwester en zeelaarzen en alles werd ongemakkelijk en nat. Het eenige goede, dat er aan vastzat, was de havermoutpap met stroop, die wij nu 's morgens voor ons ontbijt kregen... als extra, van den veertigsten breedtegraad aan de Atlantische zijde tot denzelfden breedtegraad aan den kant van de Stille Zuidzee.

Ons kacheltje brandde lekker. Wanneer wij van de koude wacht kwamen, stelden wij dit zeer op prijs, daar wij van de geringste gelegenheid gebruik maakten om te studeeren. Sommige leerlingen hadden meer dienst op hun actief dan ik en een paar waren zelfs aan hun laatste reis voor het examen.

De eerste stuurman, die waarschijnlijk tot het besluit was gekomen, dat hij mij te Hamburg slecht had beoordeeld, had zijn houding tegenover mij volledig gewijzigd. Ik behoorde, zooals gezegd, tot zijn wacht en hij deed alle moeite om mij te onderrichten in het gebruik van den sextant en andere instrumenten. Daar hij een goed zeeman was leerde ik veel van hem, vooral wat de praktijk in het algemeen betrof.

Op de « Falklandbank » waren de leerlingen eigenlijk niet op een schoolschip. De reeders hadden wel op zich genomen hun het zeemansvak te leeren, maar van zeevaartkunde was er nooit spraak geweest. De leerlingen moesten zelf elke gelegenheid te baat nemen, om zich te bekwamen met behulp van boeken, die zij zelf aankochten. De officieren echter, konden de leerlingen wel vooruit helpen, door hun bijvoorbeeld zeemanswerk te laten verrichten in gezelschap van een goed matroos, in plaats van hen te belasten met eene of andere karwei, die niets met het beroep te maken had.

De eerste stuurman stak mij nog een extra handje toe en gaf mij nuttige wenken om moeilijke vraagstukken van zeevaartkundigen aard op te lossen en ook praktische vaardigheid te verwerven.

Ons schip, met zijn lading cokes aan boord, was moeilijk te besturen. Daar het zwaar getuigd was en tallooze vierkante meter zeil voerde, moest er met de grootste omzichtigheid gehandeld worden. Gelukkig hadden wij de keien en de kleine steenen op den bodem.

De stormen, die nu in hevigheid toenamen, lieten ons niet toe veel zeil te voeren, zoodat wij steeds meer naar lij afdreven. Het was weinig bemoedigend dagelijks bij het bepalen der positie te moeten vaststellen, dat wij niets gevorderd waren en al ons werk nutteloos was geweest. Soms werd een zeil bijgezet, maar kort nadien weer ingenomen. Wij waren meer boven in de masten en op de ra's dan elders.

Ook gebeurde het soms, tijdens een hevige vlaag, dat een zeil aan stukken vloog. Dan moesten wij naar boven om het te bergen. Dit was een hoogst gevaarlijk werkje, in verband met de flarden, die donderend klapperden en ons van de ra's in zee dreigden te slaan. Ook het vervangen van zoo'n stuk gescheurd zeil was erg gewaagd, vooral voor wie het eerst in het want klom. Terwijl de anderen hem volgden, moest hij voortgaan tot aan het uiteinde van de ra, een eerepost, waar hij schrijlings gezeten zijn werk moest doen. Het oude zeil werd gebonden en naar beneden gevierd, het nieuwe gestrekt en op de ra vastgehecht, terwijl de punt, waarop hij als 't ware te paard zat, door het slingeren van het schip een groot deel van een cirkel in de lucht beschreef en hij in de diepte de geweldige stortzeeën op het schip zag losstormen en breken op het dek.

Op zekeren dag nam ik dit gedeelte der werkzaamheden op mij. Er woedde een hevige storm en het schip slingerde en stampte als nooit tevoren. Schrijlings op het uiteinde der ra gezeten, zag ik de ontketende elementen onder mij. Soms na een stortzee leek het alsof er geen schip meer was : het water vulde het heele dek tot den rand der verschansing, alleen de masten en ra's bleven boven. Met verbazing stelde ik dan vast, hoe het schip er toch in slaagde het water kwijt te geraken, maar even later werd het weer door een andere golf overstroomd.

Bijna verstijfd van koude en doorweekt van het zilte water, kwam ik tenslotte weer op het dek terecht, waar we ons goed moesten vasthouden om niet overboord geslagen te worden.

Gedurende een soortgelijke karwei viel een van onze matrozen, een zekere Loftus, van de fokkera. Hij had juist de taak volbracht, die ik hierboven beschreven heb, en kroop van het uiteinde der ra terug naar het want. Was hij te roekeloos of waren zijn handen gevoelloos geworden van de kou ? Hij viel eerst op de verschansing en daarna in zee, en we zagen hem niet meer terug.

Den volgenden morgen werden de kleederen en de uitrusting van Loftus bij opbod verkocht. Dit bracht mij het tooneeltje op de « Louise » in herinnering. Daar ik uit de « slopchest » alleen wat oliekleederen had kunnen bekomen, was ik vastbesloten, tot iederen prijs het goed van Loftus op te koopen en vooral het kostuum waarmee hij aan wal ging. Na wat opbieden werd ik er de eigenaar van.

Loftus was een man van middelbaren leeftijd en klein van gestalte. Ik moet er dan ook koddig uitgezien hebben in zijn kleederen, vooral in zijn zwart walkostuum met lange slippen, want telkens als ik er mij mee vertoonde gingen aan alle zijden lachbuien op. Iemand beweerde zelfs, dat ik er uitzag als een begrafenisondernemer.

Voor mij echter was deze aanwinst in mijn kleerkast van groot belang. Ik was blij, dat ik weer warme kleeren had. Ik stoorde mij niet aan het pleizier van mijn scheepsmaats en evenmin aan de geheime weddenschappen, die ze hadden aangegaan voor tabak en hun rantsoenen versch brood, omdat sommigen beweerden, dat ik met die zwarte schoenen en dat zonderling zwart kostuum spoedig Loftus zou volgen...

Natuurlijk werden al die grappen even goed geluimd opgenomen en gaven ze ons wat afleiding in het gewone ernstige, ruwe en eentonige leven.

Wekenlang zwalpten wij in den omtrek van Kaap Hoorn. Wat ik er vroeger over gehoord had was niet overdreven. Aan rust viel niet te denken.

Aan dek stonden wij meestal tot de lenden en ook soms tot aan den hals in het koude, zilte water, of hingen in het want om de zware stortzeeën te vermijden. Onze wacht te kooi, na onze vier uur dienst aan dek, ging doorgaans half verloren, omdat wij helpen moesten bij de manœuvres, zeilen bergen of bijzetten. Water, dat door de spleten der deuren drong, spoelde over den vloer van ons logies ; het geraakte zelfs in onze kooien, doordat de patrijspoorten niet waterdicht konden gesloten worden. Het hevig slingeren en stampen van het schip maakte het zitten zelfs zeer ongemakkelijk en vermoeiend. De eenige plaats waar we een beetje rust vonden was de kooi.

De wacht aan dek hield zich steeds gereed in haar schuilplaats onder de voorplecht om onmiddellijk in actie te treden, zoodra zich het fluitje van den officier liet hooren. Er werd niet aan gedacht, anderen arbeid te verrichten dan het manœuvreeren of het herstellen van aangerichte schade. Het eten was meestal koud en wij kwamen bijna niet uit onze oliekleeren.

Sommige leden van onze bemanning waren er erbarmelijk aan toe. Door het wrijven der mouwen van hun oliejekkers en het voortdurend behandelen van de harde, doorweekte zeilen, waren hun polsen heelemaal ontvleeschd. Soms was er dagenlang geen spoor van zon of sterren te zien en moesten de officieren zich verlaten op een gegist bestek. En maar steeds blies de wind uit het Westen of het Zuid-Westen, hoorden we hem gieren in het tuig, bij het geruisch der hooge golven en het gekras der zeevogels.

Ik ben er van overtuigd, dat het zeemansleven nergens harder is dan in die streken.

Op zekeren dag, toen het weer een beetje beter was, verzocht de hofmeester den kapitein om een paar jongens, die hulp konden bieden in de groote proviandkamer, onder in het achterschip, waar alles het onderste boven lag door het slingeren en stampen van het schip. Ikzelf werd mede voor die karwei aangewezen.

Nu bestond er een ongeschreven wet, volgens welke de leerling, die met zoo'n karwei belast werd, alles moest pakken, wat hij dragen kon. Dat was een gevolg van de karige rantsoeneering. Wie met ledige handen terugkwam, werd als een lafaard beschouwd en door de anderen geminacht.

Ik was niet beter, of niet slechter dan een ander, en zeker ook niet moediger. Ik deed slechts wat de anderen in mijn plaats zouden gedaan hebben. Zoo had ik al een tijdje in het « lazaret » geholpen en mijn oogen over allerlei blikken laten dwalen, toen zich een gunstige gelegenheid scheen voor te doen. De hofmeester moest naar boven om den kok provisie te overhandigen en de matroos, die ook meehielp, had zich naar voren begeven. De kans was klaar. Ik greep een zevenpond-doos marmelade beet en verborg ze zoo goed mogelijk onder mijn jas. Aan den voet van de ladder luisterde ik naar de voetstappen van den kapitein, die op de kampanje ijsbeerde, de oogen naar zeemansgewoonte op de zeilen gericht.

Toen hij heelemaal aan het achtergedeelte van de kampanje gekomen was en daar, als gewoonlijk, eenige oogenblikken over 't water tuurde of iets tegen den roerganger zei, waagde ik mijn kans. Ik klom haastig naar boven en ging toen kalm, een deuntje fluitend, naar ons logies toe, waar mijn scheepsmaats in spanning op den uitslag van de onderneming wachtten.

Ik stond juist op het punt de kajuit binnen te treden toen ik den kapitein hoorde roepen :

— Edmond !

Ik bleef pal staan en antwoordde zonder mij om te keeren :

— Yes, sir, (Ja, mijnheer.)

Daar stond ik nu, radeloos, met de groote doos marmelade onder mijn jas. Als ik mij omdraaide was alles verloren, en de kapitein had waarschijnlijk mijn avontuur uit Hamburg niet vergeten.

Woedend hoorde ik hem nu herhalen :

— Edmond, alle duivels, hoort ge me niet ?

Ik vroeg mij af wat er mis geloopen was. De jongens in de kajuit hadden mede uitgekeken, toen de kapitein op en neer wandelde, en mij zelfs een teeken gegeven.

Ik moest nu wel het gezicht naar den kapitein draaien, maar juist op dit oogenblik viel de zware doos van onder mijn jas op mijn voeten en rolde over dek. Ik hoorde de schavuiten binnen in het half-deck het uitproesten van 't lachen bij het zien van deze koddige situatie.

Mijn geval was hopeloos en geen verontschuldiging mogelijk. Het was een der ernstigste overtredingen, die men kon begaan. En natuurlijk zou ik ook de schuld krijgen van vroegere gevalletjes, die toen niet waren opgehelderd en die zich vooral hadden voorgedaan wegens onachtzaamheid van den hofmeester zelf, die zich nu bij de toeschouwers had aangesloten.

Ik kreeg nu het korte bevel op de kampanje te komen. Toen ik bij den kapitein kwam, greep hij mij vast en sleurde me naar den bezaansmast. Hij nam een touw en bond mij aan den mast vast, met mijn rug naar hem gekeerd. Vervolgens greep hij zijn lederen gordelriem en begon mij meedoogenloos af te ranselen. Terwijl hij mij sloeg, hoorde ik hem woedend zeggen :

— Ik zal u wel afleeren, al onze provisie te stelen !

(Wordt vervolgd.)

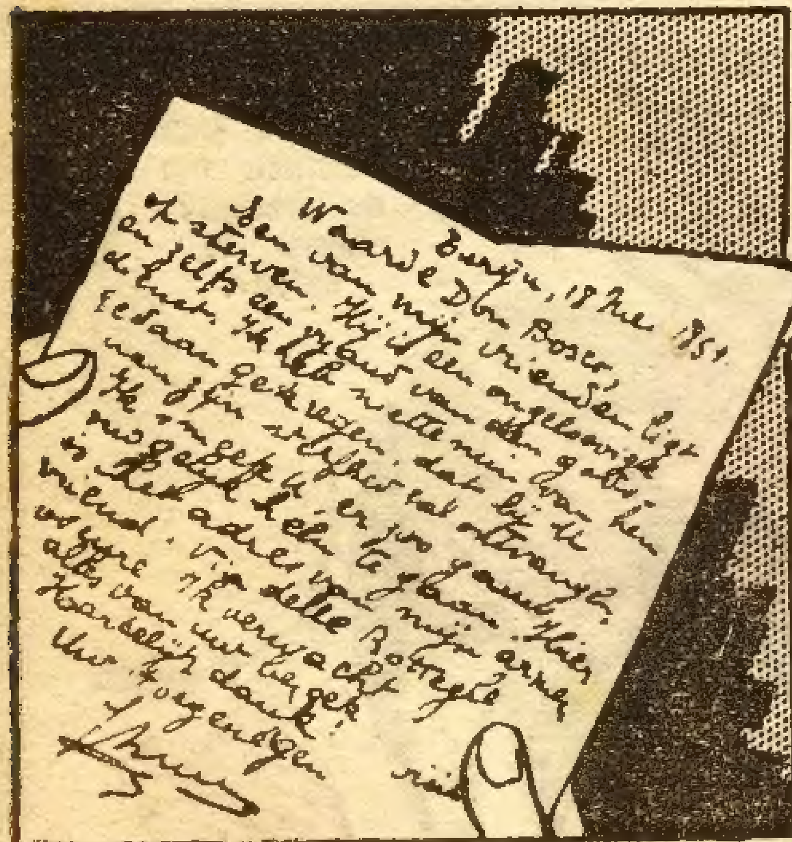
DON BOSCO, Robbedoes Nummer Eén



















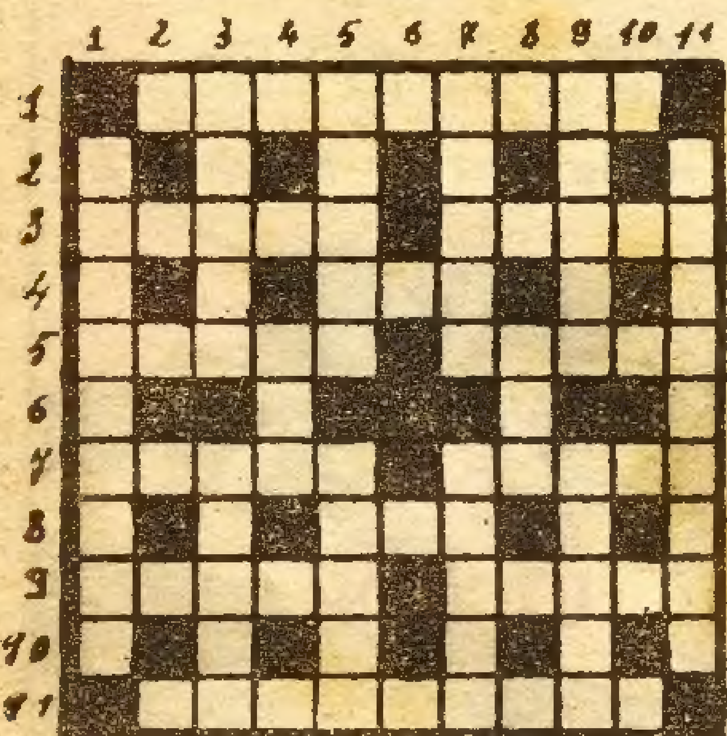








ONZE KRUISWOORDRAADSELS



KRUISWOORDRAADSEL 228.

HORIZONTAAL :

1 : Wild, druk kind. — 3 : Muziekinstrument. - Gelukkige toestand. — 4 : Huldelied. — 5 : Schuim op de lippen van een stervende. - Landmaat. — 7 : Einddarm. - Landsbestuur. — 8 : Zweedsche kopermunt. — 9 : Edelman. - IJskegel. — 10 : Gemeente in de provoncie Antwerpen.

VERTIKAAL :

1 : Hoofd der kanunniken. — 3 : Nachtelijke zwelgpartij. - Vorm van « dienen ». — 4 : Tijdmaat. — 5 : Duitsch generaal uit den wereldoorlog. - Bespiedt. — 7 : Stad in Engeland. - Bruinzwarte kleur. — 8 : Voorvoegsel. — 9 : Gemeente in de prov. Brabant. - Vischhaakje. — 10 : Stadje in de provincie Antwerpen.

ROYAAL !

Bob. — Papa, dezen nacht heb ik gedroomd, dat ik twee kwartjes van u kreeg.

Papa. — Een beetje veel : maar houd ze maar !

DE HANDDOEK

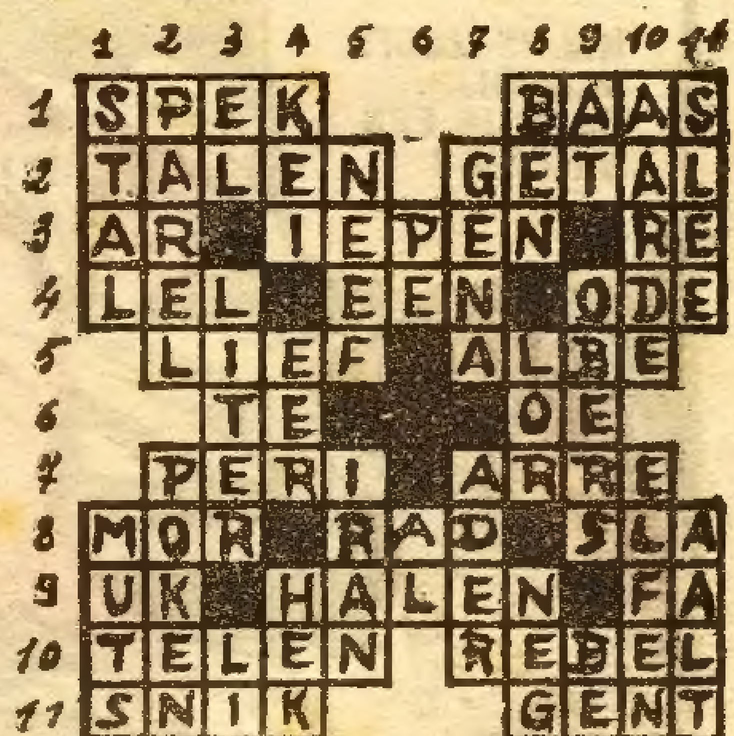
— Hebt ge uw handen voorzichtig afgedroogd aan dien schoonen handdoek, Jan ?

— Ja, moeder, ik heb een schoone witte plek opengelaten voor de andere menschen.

OP SCHOOL

Onderwijzer. — Wat is het meervoud van « kind » ?

Pietje. — Het meervoud van kind is « tweeling », meester.



OPLOSSING VAN Nr. 227.



DE ROODE RUITER

NU GAAN DE POPPEN AAN HET DANSEN !

OPGEPAST ! SPRINGEN !

RED EN ZIJN BEGELEIDER KOMEN BEHOUDEN OP DE BRUG NEER... DE PAARDEN SLAAN OP DE VLUCHT.

HAAL UW PAARDEN TERUG... IK GA NAAR DE KOETS KIJKEN !

In orde, Red ! Ik kom u helpen om de goudkist boven te halen !

DEZE PIJLER WAS MET EEN BIJL DOORGEHAKT ! DAT HEEFT FOX GEDAAN !

Terwijl de koetsier zijn paarden zoekt, ga ik eens kijken, wat er van het goud geworden is... Want die verwenschte Fox kan niet ver af zijn !

HIJ IS ZELFS VLAKBIJ... DAAR IS EEN BRIEFJE !

EEN GOEDE GOUDZOEKER VINDT ALTIJD GOUD... ZOEK EN GE ZULT HET VINDEN BIJ

Fox

Hier uw paard zijn, Red. Wat is gebeurd ?

Fox had de pijlers van de brug doorgehakt en hij is er met het goud vandoor ! De koets ligt in de rivier en de koetsier zoekt zijn paarden !

(Vervolgt.)

COMMISSARIS, TWEE OVERTREDERS VAN HET SNELHEIDSMAXIMUM !

WET IS WET ! GE KRIJGT ALLEBEI DRIE DAGEN !

IK MAAK ME UIT DE VOETEN !

Deksels ! De aap valt van zijn stokje !

IK ZAL JE HELPEN EN BEVRIJDEN ! TOT ZIENS !

(Vervolgt.)

RoB.Vel 4

Uitg. J. Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 79.317.